КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 8.12.2009
COM(2009)668 окончателен

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за предоставяне на разрешение на Република Литва да удължи срока на прилагането на мярка за дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

(само текстът на литовски език е автентичен)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Основания и цели на предложението

В съответствие с член 395 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност[1] (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) Съветът, произнасяйки се с единодушие по предложение на Комисията, може да разреши на всяка държава-членка да прилага специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива с цел опростяване на процедурата за облагане с ДДС или предотвратяване на определени форми на избягване и неплащане на данъци.

С писмо, заведено в Генералния секретариат на Комисията на 9 септември 2009 г., Република Литва (наричана по-долу „Литва“) поиска разрешение да продължи да прилага мярка за дерогация от член 193 от Директивата за ДДС. В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС, с писмо от 27 октомври 2009 г. Комисията информира останалите държави-членки за отправеното от Литва искане. С писмо от 29 октомври 2009 г. Комисията уведоми Литва, че разполага с пълната информация, необходима според нея за оценка на искането.

Общ контекст

Литовското правителство би желало да удължи действието на механизма за самоначисляване във връзка с доставката на дървен материал и доставките от данъчно задължени лица в производство по несъстоятелност или в процедура по оздравяване.

Що се отнася до доставките на дървен материал, в Литва има значителен брой търговци, които не успяват да изпълнят своите задължения. Обикновено дружествата в този сектор са малки прекупвачи и посредници, които често изчезват без да платят на данъчните власти данъка, който са начислили върху своите доставки, като същевременно техните клиенти получават валидна фактура, която им дава право на приспадане на ДДС.

Данъчно задължените лица, които са в производство по несъстоятелност или в процедура по оздравяване, обект на съдебен надзор, често не са в състояние или не желаят да платят на данъчните власти ДДС, който са получили от своите клиенти. Купувачът обаче може, като съвестен търговец, все пак да приспадне начисления ДДС .

Съгласно механизма за самоначисляване клиентът става отговорен за плащането на ДДС по вътрешните трансакции. Разпоредбата представлява дерогация от общото правило, предвидено в член 193 от Директивата за ДДС, по силата на което по принцип данъчно задълженото лице, извършващо доставки на стоки или

[1] ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

услуги, е лице-платец на ДДС.

Тази мярка за дерогация (дерогацията от приложимата към онзи момент Шеста директива[2], която беше заменена от Директивата за ДДС без съществени промени в съдържанието) първоначално беше предоставена с Решение 2006/388/ЕО на Съвета от 15 май 2006 г.[3]

Първоначално тази мярка за дерогация беше приложима също така и във връзка с някои доставки на отпадъци и някои строителни дейности. Както е посочено в член 3 от това решение разрешението спира да бъде в действие на датата (ако тази дата е преди 31 декември 2009 г.) на влизането в сила на директива, която рационализира дерогациите по силата на член 27 от Шестата директива (в момента член 395 от Директивата за ДДС), и която включва специална схема за прилагане на ДДС в тези области. Това стана чрез т.нар. Директива за рационализиране[4], която замени решението като правно основание за прилагането на механизма за самоначисляване в тези два сектора, които в резултат на това вече не са обект на искането за удължаване и на това решение.

Комисията е наясно, че ситуацията, въз основа на която е предоставена първоначалната мярка за дерогация, е все още налице и че предходната дерогация е позволила на Литва да намали риска от отклонение от облагане с ДДС, както и да опрости процедурата за начисляване на данъка на пазара на дървен материали и за някои доставки при производство по несъстоятелност и процедура по оздравяване. Следователно дерогацията следва да бъде предоставена за нов ограничен период от време.

Съществуващи разпоредби в областта на предложението

Подобни дерогации във връзка с член 193 от Директивата за ДДС бяха предоставени на други държави-членки.

Съвместимост с другите политики и цели на Съюза

Не се прилага.

КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Консултация със заинтересованите страни

Неприложимо.

Събиране и използване на експертни становища

---

2 Директива 77/388/ЕИО от 17 май 1977 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ № L 145, 13.6.1977 г.).

3 ОВ L 150, 3.6.2006 г., стр. 13.

4 Директива 2006/69/ЕО на Съвета от 24 юли 2006 година за изменение на Директива 77/388/ЕИО по отношение на някои мерки за опростяване на процедурата за начисляване на данък добавена стойност и за подпомагане на борбата срещу избягване на данъчно облагане, и за отмяна на някои решения за предоставяне на дерогации (ОВ L 221, 12.8.2006 г., стр. 9).

Не бяха необходими външни експертни становища.

Оценка на въздействието

Предложението за решение цели опростяване на процедурата по данъчно облагане и борба с възможно отклонение или избягване на плащане на ДДС и следователно има потенциално положително икономическо въздействие.

Във всички случаи въздействието ще бъде ограничено поради тесния обхват на дерогацията.

ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Обобщение на предлаганите мерки

Да се разреши на Литва да продължи да прилага мярка за дерогация от член 193 от Директивата за ДДС във връзка с използването на механизма за самоначисляване по отношение на доставките на дървен материал и доставката на стоки и услуги от дружества, които са в производство по несъстоятелност или в процедура по оздравяване, обект на съдебно наблюдение.

Правно основание

Член 395 от Директивата за ДДС.

Принцип на субсидиарност

Съгласно член 395 от Директивата за ДДС държава-членка, която желае да въведе мерки за дерогация от посочената директива, трябва да получи разрешение от Съвета, което се дава под формата на решение на Съвета. Следователно предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност.

Принцип на пропорционалност

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност поради следната/ите причина/и.

Решението засяга разрешение, дадено на държава-членка по нейно собствено искане, и не представлява задължение.

Предвид ограничения обхват на дерогацията, специалната мярка е пропорционална на преследваната цел.

Избор на инструменти

По силата на член 395 от Директивата за ДДС дерогация от общите правила за ДДС е възможна единствено след разрешение от Съвета, действащ с единодушие по предложение на Комисията. Освен това, поради факта, че може да бъде предназначено за отделна държава-членка, най-подходящият инструмент е решение на Съвета.

ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението не се отразява върху бюджета на Общността.

ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Клауза за преразглеждане/преработка/клауза за автоматично прекратяване

Предложението включва клауза за автоматично прекратяване.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за предоставяне на разрешение на Република Литва да удължи срока на прилагането на мярка за дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

(само текстът на литовски език е автентичен)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система за данъка върху добавената стойност[5], и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

(1) С писмо, заведено в Генералния секретариат на Комисията на 9 септември 2009 г., Литва поиска разрешение да продължи да прилага мярка за дерогация от разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, отнасяща се до лицето-платец на данък върху добавената стойност (ДДС) за данъчната администрация.

(2) В съответствие с член 395, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, с писмо от 27 октомври 2009 г. Комисията информира останалите държави-членки за отправеното от Литва искане. С писмо от 29 октомври 2009 г. Комисията съобщи на Литва, че разполага с пълната информация, която тя счита за необходима, за да разгледа искането.

(3) Целта на мярката е получателят да остане лице-платец на ДДС, дължим за доставката на стоки и услуги в случай на производство по несъстоятелност или процедура по оздравяване, обект на съдебен надзор, както и за сделки с дървен материал.

(4) Данъчно задължените лица, които са в производство по несъстоятелност или в процедура по оздравяване, обект на съдебен надзор, често са финансово затруднени да плащат на данъчните власти ДДС, фактуриран по техните доставки на стоки и услуги. Получателят, доколкото сам по себе си е данъчно задължено лице с право на приспадане, може все пак да приспадне ДДС, въпреки че той не е бил платен на данъчните власти от доставчика.

---

[5] ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

(5) Поради естеството на пазара и на действащите на него предприятия, Литва е изправена пред проблеми на пазара на дървен материал, доминиран от малки дружества, често прекупвачи и посредници, които трудно могат да бъдат контролирани от данъчните органи. Най-често срещаната форма на отклонение от данъчно облагане представлява фактурирането на доставки, последвано от изчезването на доставчика, при което последният не плаща данък, но предоставя на получателя валидна фактура, която му дава право за приспадане на ДДС.

(6) С определянето на получателя, доколкото той е данъчно задължено лице, за лице-платец на ДДС в горепосочените случаи, дерогацията премахва трудностите пред събирането на ДДС без да оказва влияние върху дължимите данъчни суми. Това опростява работата на данъчните органи по събирането на данъка и по предотвратяването на някои видове данъчно избягване или неплащане на данъци. В този смисъл мярката представлява дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО, по силата на който лице-платец на данъка по принцип е данъчно задълженото лице, извършващо доставки на стоки или услуги.

(7) Мярката преди беше разрешена с Решение 2006/388/ЕО на Съвета[6] съгласно приложимата тогава Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета относно хармонизирането на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система за данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа[7].

(8) Комисията стига до заключението, че правната и фактическата ситуация, която е наложила необходимостта от прилагането понастоящем на въпросната мярка за дерогация, не се е променила и продължава да съществува. Следователно на Литва следва да се предостави разрешение да прилага мярката за допълнителен ограничен период от време.

(9) Дерогацията няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Общността, формирани от ДДС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО на Литва се разрешава да продължи да определя данъчно задълженото лице, на което се доставят следните стоки и услуги, за лице-платец на ДДС:

1) доставки на стоки и услуги от данъчно задължено лице в производство по несъстоятелност или в процедура по оздравяване, обект на съдебно наблюдение;

2) доставки на дървен материал.

---

[6] ОВ L 150, 3.6.2006 г., стр. 13.
[7] ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.

Член 2

Срокът на действие на настоящото решение изтича на 31 декември 2012 година.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Република Литва.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател